

13/8/1936

Abonar una actitud

Legim en una edició anterior del nostre diari: «Aquest batlle abonà darrerament les peticions del poble...». L'expressió d'aquesta idea —abonar d'actitud o les paraules d'algu, prestar-li suport— ha originat, fins ara, moltes vacil·lacions, a causa del condicionament de la del castellà, formulada per mitjà del verb «apoyar», que té el seu reflex en el nostre barbarisme usual «apoiar». Com se sap, poc o molt, que a «apoyar» en català correcte correspon recolzar, però no es té en compte, tot i que s'ha dit i repetit moltes vegades, que aquesta correspondència és solament parcial, s'havien anat generalitzant expressions com «l'abat 'recolzava' les aspiracions del poble» o «l'assemblea 'recolza' el seu president», que representen un ús impropï de recolzar. Aquest ús, de fet, ja es va originar en el moment en què es va denunciar el barbarisme «apoiar» i fins i tot el Diccionari Fabra, que no sol referir-se a impropïetats de llenguatge, en aquest cas fa una excepció.

Però cal reconèixer la limitada capacitat de l'expressió prestar suport per a resoldre tots els casos en què no resultaria adequat de substituir «apoiar» per recolzar, (quan el subjecte, ell mateix, descansa o fa descansar sobre un tercer, és quan, pròpiament, es recolza o recolza.) Per això val la pena de destacar aquesta possibilitat del verb abonar, per a casos com el que hem indicat, que correspon a un ús tradicional i genuí, en frases com ara, per exemple: Ell arriba tard i tu encara l'abones. Es possible, doncs, que l'abat aboni les aspiracions del poble, que l'assemblea aboni el president i que nosaltres abonem l'ús de abonar en lloc de recolzar.

ALBERT JANE